

Downloaded via the EU tax law app / web

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 19. júla 2012 (*)

„Druhá a šiesta smernica o DPH – Daň zaplatená na vstupe – Vrátene preplatku – Zaplatenie úrokov – Podmienky“

Vo veci C-591/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené kráľovstvo) z 25. novembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 14. decembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Littlewoods Retail Ltd a i.

proti

Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot a A. Prechal, sudcovia R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet (spravodajca), D. Šváby a M. Berger,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. novembra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Littlewoods Retail Ltd a i., v zastúpení: D. Anderson, L. Rabinowitz, QC, a S. Elliott, barrister,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. Murrell, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Wyatt, QC,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, K. Petersen a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia,
- cyperská vláda, v zastúpení: K. Lykourgos a E. Symeonidou, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels, splnomocnená zástupkyňa,
- fínska vláda, v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal a C. Soulay, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu práva Únie v oblasti náhrady finančnej ujmy, ktorá vznikla zdaniteľnej osobe tým, že zaplatila vyššiu daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami skupiny Littlewoods (ďalej len „Littlewoods“) a Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs (ďalej len „Commissioners“), ktorého predmetom boli podmienky náhrady finančnej ujmy, ktorá skupine Littlewoods vznikla tým, že zaplatila vyššiu DPH.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 8 a bod 13 prílohy A druhej smernice Rady 67/228/EHS z 11. apríla 1967 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – štruktúra a podmienky uplatňovania spoločného systému dane z pridanej hodnoty [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES 1968, 71, s. 1303) definujú zdaniteľný základ DPH, najmä pokiaľ ide o dodávky tovaru a poskytovanie služieb.
- 4 Článok 11 C ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“) stanovuje:

„V prípade zrušenia, odmietnutia, úplného alebo čiastočného nezaplatenia alebo v prípade zníženia ceny po uskutočnení dodávky sa zdaniteľný základ primerane zníži za podmienok, ktoré stanovujú členské štáty.

Avšak v prípade úplného alebo čiastočného nezaplatenia nemusia členské štáty toto pravidlo dodržať.“

Právo Spojeného kráľovstva

- 5 Zákon o dani z pridanej hodnoty z roku 1994 (Value Added Tax Act 1994, ďalej len „VATA 1994“) obsahuje ustanovenia týkajúce sa správy, výberu a vymáhania DPH, ako aj možnosti odvolať sa na osobitný súd. Tento zákon oprávňuje Commissioners vymáhať od zdaniteľných osôb dlhovanú avšak nezaplatenú DPH a vrátiť im sumy, ktoré zdaniteľné osoby zaplatili ako DPH, hoci ich nedlhovali. Obsahuje tiež ustanovenia o platení úrokov zo súm dlhovaných zdaniteľnými osobami Commissioners, ako aj zo súm, ktoré Commissioners dlhujú zdaniteľným osobám.
- 6 Oddiel 80 VATA 1994 stanovuje:

„Odpôčet alebo vrátenie nadmerne vykázanej DPH alebo preplatku DPH

1. Ak zdaniteľná osoba

- a) vo?i Commissioners vykázala DPH za príslušné da?ové obdobie (bez oh?adu na to, kedy sa skon?ilo) a
- b) pritom do dane na výstupe zapo?íta sumu, ktorá nie je dlhovanou da?ou na výstupe, Commissioners sú povinní túto sumu zdanite?nej osobe odpo?íta?.

...

1B. Ak zdanite?ná osoba Commissioners za príslušné da?ové obdobie (bez oh?adu na to, kedy sa skon?ilo) zaplatila určitú sumu ako DPH, ktorá však nebola dlhovaná, z iného dôvodu ako preto, že:

- a) suma, ktorá nebola dlhovanou da?ou na výstupe, bola zapo?ítaná do dane na výstupe, ...

...

Commissioners sú povinný zaplatenú sumu zdanite?nej osobe vráti?.

2. Commissioners sú povinní odpo?íta? alebo vráti? sumu pod?a tohto oddielu iba na základe žiadosti predloženej na tento ú?el.

2A. V prípade, ak:

- a) na základe žiadosti pod?a tohto oddielu má by? zdanite?nej osobe odpo?ítaná suma pod?a uvedených pododdielov 1 alebo 1A a
- b) po ur?ení súm na zapo?ítanie na základe tohto zákona zostane celá suma alebo jej ?as? zdanite?nej osobe ako nezapo?ítaná,

Commissioners sú povinní zdanite?nej osobe zaplati? (alebo vráti?) celú nezapo?ítanú sumu.

...

7. Okrem prípadov upravených v ustanoveniach tohto oddielu Commissioners nie sú povinní odpo?íta? alebo vráti? sumu, ktorá, hoci ju zdanite?ná osoba vykázala alebo zaplatila ako DPH, nebola dlhovaná.“

7 Ak bolo žiadosti podanej pod?a oddielu 80 VATA 1994 vyhovené, zdanite?ná osoba môže požadova? tiež úroky z preplatku vypo?ítané v súlade s ustanoveniami oddielu 78 VATA 1994. Tento oddiel stanovuje:

„Úroky v prípadoch nesprávneho úradného postupu

1. Ak z dôvodu nesprávneho úradného postupu na strane Commissioners zdanite?ná osoba:
- a) vo?i Commissioners vykázala sumu dane na výstupe, ktorá však nie je splatnou da?ou na výstupe, a v dôsledku toho sú Commissioners povinní sumu zdanite?nej osobe zaplati? (alebo vráti?) pod?a oddielu 80 pododdielu 2A alebo
- b) nepožiadala o odpo?ítanie sumy, ktorú bola oprávnená na odpo?ítanie požadova? pod?a oddielu 25 a ktorú jej Commissioners v dôsledku toho majú povinnos? zaplati?, alebo
- c) [v iných prípadoch než spadajúcich pod písmená a) alebo b)] zaplatila Commissioners ako

DPH sumu, ktorá však nebola dlhovanou DPH a ktorú jej musia Commissioners vrátiť, alebo

d) bola poškodená oneskoreným vrátením DPH zo strany Commissioners,

Commissioners tejto zdaniteľnej osobe zaplatia úroky z predmetnej sumy za príslušné obdobie v súlade s ustanoveniami stanovenými v tomto oddiele, avšak iba ak a v rozsahu, v akom nie sú povinní tak spraviť podľa iných ustanovení.

...

3. Úroky podľa tohto oddielu majú byť zaplatené na základe príslušnej úrokovej sadzby podľa oddielu 197 Finance Act 1996 [finančný zákon z roku 1996]. ...“

8 Úroky dlhované podľa oddielu 78 VATA 1994 sa vypočítajú podľa oddielu 197 finančného zákona z roku 1996 a vyhlášky z roku 1998 o poplatkoch a iných nepriamych daniach (úrokových sadzbách) pasažierov v leteckej preprave [Air Passenger Duty and Other Indirect Taxes (Interest Rate) Regulations 1998]. Podľa týchto ustanovení sú na účely uvedeného oddielu 78 úrokové sadzby od roku 1998 určené podľa priemernej základnej úrokovej sadzby šiestich clearingových bánk, ktorá sa nazýva „referenčná úroková sadzba“. Úrokové sadzby za obdobie rokov 1973 až 1998 sú uvedené v tabuľke 7 uvedenej vyhlášky. Podľa oddielu 78 VATA 1994 sa uplatňuje úroková sadzba vypočítaná ako referenčná úroková sadzba znížená o 1 %. Tento oddiel 78 definuje „príslušné obdobie“, za ktoré sa majú platiť úroky. V konaní vo veci samej zašlo toto obdobie plynúť dom, kedy Commissioners prijali preplatok DPH, a skončilo sa v deň, kedy Commissioners schválili vrátenie sumy, z ktorej majú byť úroky zaplatené.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

9 Podľa vnútroštátneho súdu, ktorý predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania, od zavedenia DPH v Spojenom kráľovstve v roku 1973 vykonávali žalobkyne vo veci samej, s výnimkou holdingovej spoločnosti Littlewoods Limited, v Spojenom kráľovstve katalógový zásielkový obchod. V rámci tohto obchodu uvedené spoločnosti distribuovali prostredníctvom siete osôb „obchodných zástupcov“ katalógy a predávali tovar uvedený v týchto katalógoch. Obchodní zástupcovia boli odmeňovaní províziou z predajov, ktoré uskutočnili sami alebo prostredníctvom svojho sprostredkovateľa (aj len „predaj prostredníctvom tretích osôb“). Uvedená provízia, ktorá sa mohla vyplácať v hotovosti, mohla byť aj započítaná na nákupy uskutočnené samotnými sprostredkovateľmi v minulosti alebo, uplatnením vyššej sadzby provízie, na budúce nákupy.

10 Od roku 1973 do októbra 2004 sa provízia z predaja uskutočneného prostredníctvom tretích osôb nesprávne považovala za protihodnotu za služby poskytnuté obchodným zástupcom skupine Littlewoods. Správne mala byť teda podľa práva EÚ, ako aj podľa vnútroštátneho práva, považovaná za zľavu poskytnutú na predaj uskutočnený v minulosti, ak bola vyplatená v hotovosti alebo sa vzťahovala na tento predaj, alebo za zľavu poskytnutú na budúci predaj, ak bola uplatnená vyššia sadzba na budúci predaj. Littlewoods teda zaplatila za určité dodávky tovaru alebo služby preplatok DPH, keďže zdaniteľný základ tovarov, ktoré dodala, bol chybné považovaný za vyšší, ako bol v skutočnosti.

11 Vnútroštátny súd sa teda domnieva, že sumy predstavujúce preplatok na dani, neboli dlhované podľa ustanovení smernice 67/228, pokiaľ ide o obdobie pred rokom 1978 a podľa ustanovení smernice 77/388, pokiaľ ide o nasledujúce obdobie.

12 Littlewoods podala Commissioners žiadosť o vrátenie preplatku DPH. Od októbra 2004 Commissioners vrátili Littlewoods preplatok DPH vo výške 204 774 763 GBP. Toto vrátenie preplatku dane sa uskutočnilo v súlade s oddielom 80 VATA 1994.

13 Commissioners tiež v súlade s oddielom 78 VATA 1994 z uvedeného preplatku zaplatili jednoduché úroky vo výške 268 159 135 GBP.

14 V žalobách podaných na vnútroštátny súd skupina Littlewoods žiada zaplatenie ďalších súm v celkovej výške približne jednej miliardy GBP. Skupina Littlewoods tvrdí, že táto suma predstavuje výhodu, ktorú Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska získalo z dôvodu využitia základnej sumy preplatku DPH. Littlewoods tvrdí, že uvedená suma bola vypočítaná podľa zloženej úrokovej sadzby, ktorá bola uplatniteľná na úvery vlády Spojeného kráľovstva počas relevantného obdobia. Táto suma zahŕňa jednoduché úroky, ktoré už boli zaplatené.

15 V konaní pred vnútroštátnym súdom Littlewoods uplatnila dva nároky opierajúce sa o vnútroštátne právo, a to nárok na vrátenie dane, ktorá bola vybratá nezákonne, bežne označovaný ako „Woolwichov nárok“ („Woolwich claim“) a nárok na vrátenie sumy, ktorá bola zaplatená na základe nesprávneho právneho posúdenia („mistake-based claim“).

16 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v prípade Woolwichovho nároku je premlčacia lehota šesťročná a začína plynúť odo dňa, v ktorom došlo k zaplateniu preplatku dane, kým v prípade nároku založeného na nesprávnom právnom posúdení je premlčacia lehota šesťročná a začína plynúť odo dňa, keď sa dotknutá osoba o nesprávnom právnom posúdení dozvedela alebo sa pri vynaložení náležitej starostlivosti mala dozvedieť.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že uvedené premlčacie lehoty upravené vnútroštátnym právom sú v súlade s požiadavkami práva Únie.

18 Vo veci samej je nesporné, že:

- v období od roku 1973 do októbra 2004 Commissioners vybrali sporné sumy DPH v rozpore s právom Únie a s vnútroštátnym právom,
- Littlewoods má nárok na vrátenie preplatku DPH v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom, pričom príslušné čiastky boli Commissioners zaplatené,
- Littlewoods boli podľa ustanovení vnútroštátneho práva takisto zaplatené jednoduché úroky vypočítané v súlade s týmito ustanoveniami a
- podmienky nároku zo zodpovednosti za škodu voči štátu z titulu porušenia práva Únie nie sú splnené.

19 Podľa vnútroštátneho súdu žiaden zo žalobných nárokov, ktoré uviedla Littlewoods, nemožno v prejednávanej veci uplatňovať. Tento súd sa domnieva, že preplatok DPH môže byť vrátený iba na základe žiadosti podľa oddielu 80 VATA 1994 a že Littlewoods mohla žiadať o úroky iba na základe oddielu 78 tohto zákona. Z toho dôvodu musia byť návrhy skupiny Littlewoods, ak sa opierali iba o vnútroštátne právo, zamietnuté podľa uvedených oddielov 78 a 80.

20 Vnútroštátny súd má však pochybnosti o tom, či takéto riešenie je v súlade s právom Únie.

21 Za týchto okolností High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ak zdaniteľná osoba zaplatila v členskom štáte preplatok DPH, ktorý tento štát vybral v rozpore s požiadavkami práva Únie v oblasti DPH, je náhrada, ktorú poskytne členský štát, ak predstavuje len... vrátenie samotnej sumy preplatku DPH a... jednoduchý úrok vypočítaný z preplatku DPH podľa vnútroštátnej právnej úpravy, akou je [oddiel] 78 [VATA] 1994, v súlade s právom Únie?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, požaduje sa podľa práva Únie od členského štátu, aby poskytol náhradu, ktorou... vráti samotný preplatok DPH a... zaplatí zložený úrok vyjadrujúci mieru využitej hodnoty preplatku, ktorú mal k dispozícii členský štát, a/alebo stratu využitej hodnoty, ktorá vznikla zdaniteľnej osobe na základe nemožnosti využiť sumu preplatku?

3. Ak sú odpovede na prvú a druhú otázku záporné, aká náhrada, ktorú musí členský štát poskytnúť vzhľadom na využiteľnú hodnotu preplatku a/alebo na úrok, sa vyžaduje podľa práva Únie okrem samotného vrátenia preplatku DPH?

4. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, môže sa podľa zásady efektivity v práve Únie od členského štátu vyžadovať neuplatnenie vnútroštátnych ustanovení, ktoré predstavujú obmedzenia (akými sú [oddiely] 78 a 80 [VATA] 1994) akéhokoľvek nároku na prostriedku nápravy, ktoré by zdaniteľná osoba inak mohla využiť na uplatnenie nároku uvedeného v odpovedi Súdnemu dvoru na prvú až tretiu otázku, ktorý vyplýva z práva Únie, alebo stať, ak vnútroštátny súd také obmedzenia neuplatní len vo vzťahu k niektorému z takýchto vnútroštátnych nárokov na prostriedkov nápravy?

Akými ďalšími zásadami by sa mal vnútroštátny súd riadiť pri uplatňovaní tohto práva Únie, aby splnil požiadavky vyplývajúce zo zásady efektivity?“

O prejudiciálnych otázkach

22 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v situácii, akou je situácia vo veci samej, keď preplatok DPH vybraný v rozpore s právom Únie bol vrátený dotknutej zdaniteľnej osobe, je v súlade s právom Únie, ak vnútroštátne právo stanovuje vrátenie „jednoduchých“ úrokov z tohto preplatku, alebo či právo Únie vyžaduje, aby vnútroštátne právo stanovilo vrátenie „zložených úrokov“ vyjadrujúcich využiteľnú hodnotu preplatku a/alebo stratu využitej hodnoty tohto preplatku, alebo dokonca iný spôsob náhrady, na ktorého upresnenie je prípadne Súdnym dvorom vyzvaný. V prípade zistenia nezlučiteľnosti uplatniteľnej vnútroštátnej normy s právom Únie sa vnútroštátny súd pýta, aké dôsledky by mal z tejto nezlučiteľnosti vnútroštátny súd vyvodiť.

23 V tejto súvislosti treba na úvod zdôrazniť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v rámci vnútroštátneho konania Littlewoods nepodala žalobu na náhradu škody z dôvodu porušenia práva Únie Spojeným kráľovstvom, ale podala žalobu na vrátenie DPH vybratej v rozpore s týmto právom.

24 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo na vrátenie daní vybraných v členskom štáte v rozpore s pravidlami práva Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré sú priznané subjektom ustanoveniami práva Únie, tak ako ich vyložil Súdnym dvorom (pozri najmä rozsudky z 9. novembra 1983, *San Giorgio*, 199/82, Zb. s. 3595, bod 12, ako aj z 8. marca 2001, *Metallgesellschaft a. i.*, C-397/98 a C-410/98, Zb. s. I-1727, bod 84). Členské štáty sú teda v zásade povinné vrátiť dane vybrané v rozpore s právom Únie (rozsudky zo 14. januára 1997, *Comateb a. i.*, C-192/95 až C-

218/95, Zb. s. I-165, bod 20; Metallgesellschaft a i., už citovaný, bod 84; z 2. októbra 2003, Weber's Wine World a i., C-147/01, Zb. s. I-11365, bod 93, ako aj z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, Zb. s. I-11753, bod 202).

25 Treba navyše pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že ak Ílenský štát vybral dane v rozpore s pravidlami práva Únie, majú jednotlivci právo na vrátenie nielen neprávom vybratej dane, ale aj súm, ktoré boli tomuto štátu zaplatené alebo ním vybraté v priamej súvislosti s touto daňou. To zahŕňa aj straty spôsobené nemožnosťou disponovať peňažnými sumami v dôsledku predčasnej splatnosti dane (pozri rozsudky Metallgesellschaft a i., už citovaný, body 87 až 89, a Test Claimants in the FII Group Litigation, už citovaný, bod 205).

26 V zmysle tejto judikatúry zásada, podľa ktorej je Ílenský štát povinný vrátiť spoločne s úrokmi aj sumy daní vybraté v rozpore s právom Únie, vyplýva z uvedeného práva.

27 Pri neexistencii právnej úpravy Únie prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého Ílenského štátu stanoviť podmienky, za ktorých majú byť takéto úroky zaplatené, najmä úrokovú sadzbu a spôsob výpočtu týchto úrokov (jednoduché úroky alebo zložené úroky). Tieto podmienky musia rešpektovať zásady ekvivalencie a efektivity, teda nesmú byť nevýhodnejšie ako podmienky pri podobných nárokoch založených na ustanoveniach vnútroštátneho práva, ako ani stanovené takým spôsobom, aby prakticky znemožnili výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky San Giorgio, už citovaný, bod 12; z 2. októbra 2003, Weber's Wine World a i., už citovaný, bod 103, a zo 6. októbra 2005, MyTravel, C-291/03, Zb. s. I-8477, bod 17).

28 Podľa ustálenej judikatúry pritom zásada efektivity Ílenskému štátu zakazuje, aby prakticky znemožnil alebo nadmerne sťažil výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie (pozri rozsudky zo 7. januára 2004, Wells, C-201/02, Zb. s. I-723, bod 67, ako aj z 19. septembra 2006, i-21 Germany a Arcor, C-392/04 a C-422/04, Zb. s. I-8559, bod 57).

29 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že táto zásada vyžaduje, aby vnútroštátne pravidlá týkajúce sa najmä výpočtu prípadne dlhovaných úrokov neviedli k tomu, aby bola zdaniteľná osoba zbavená primeranej náhrady za stratu spôsobenú bezdôvodným zaplatením DPH.

30 Vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť, či je to tak aj v prejednávanej veci so zreteľom na všetky okolnosti predmetného prípadu. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Commissioners podľa ustanovení oddielu 78 VATA 1994 zaplatili skupine Littlewoods úroky z DPH vybratej v rozpore s právom Únie. V súlade s týmito ustanoveniami Littlewoods obdržala platbu jednoduchých úrokov vo výške 268 159 135 GBP, zodpovedajúcej úrokom dlhovaným za približne 30 rokov, čo prevyšuje o viac ako 23 % istinu vo veci samej, stanovenú na 204 774 763 GBP.

31 Pokiaľ ide o overenie, či zásada ekvivalencie bola v prejednávanej veci rešpektovaná, treba pripomenúť, že dodržanie tejto zásady predpokladá, že predmetné vnútroštátne pravidlo sa bude uplatňovať nezávisle od toho, či žaloby, ktoré majú podobný predmet a dôvody, sú založené na porušení práva Únie alebo na porušení vnútroštátneho práva. Napriek tomu zásadu ekvivalencie nemožno vykladať tak, že ukladá Ílenskému štátu povinnosť rozšíriť svoj najvýhodnejší vnútorný režim na všetky žaloby, ktoré boli podané v určitej právnej oblasti. Na účely zabezpečenia rešpektovania tejto zásady prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý má ako jediný priame poznatky o procesných podmienkach žalôb o náhradu uplatňovaných voči štátu, aby overil, či procesné podmienky zabezpečujúce vo vnútroštátnom práve ochranu práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, sú v súlade s touto zásadou, a aby preskúmal predmet a podstatné náležitosti údajne podobných žalôb vnútroštátnej povahy. Z tohto dôvodu musí

vnútroštátny súd overí? podobnos? dotknutých žalôb z h?adiska ich predmetu, dôvodov a podstatných náležitostí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 2009, Pontin, C-63/08, Zb. s. I-10467, bod 45 a citovanú judikatúru).

32 Pod?a vnútroštátneho súdu uplat?ovanie oddielu 78 VATA 1994 má za následok vylú?enie dvoch nárokov upravených v „common law“, a to Woolwichov nárok a nárok na vrátenie sumy, ktorá bola zaplatená na základe nesprávneho právneho posúdenia. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, ?i v prípade zistenia nezlu?ite?nosti oddielov 78 a 80 VATA 1994 s právom Únie môže neuplatnenie obmedzenia, ktoré obsahujú, vo vz?ahu k Woolwichovému nároku vies? v prejednávacom prípade k zaplateniu úrokov, ktoré je v súlade s právom Únie, alebo ?i má by? na tento ú?el vylú?ené uplat?ovanie tohto obmedzenia v súvislosti so všetkými nárokmi alebo prostriedkami nápravy pod?a „common law“.

33 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že v prípade nesúladu vnútroštátnej právnej normy s priamo uplatnite?ným právom Únie je vnútroštátny súd povinný vylú?i? uplatnenie tejto vnútroštátnej normy, pri?om táto povinnos? neobmedzuje právomoc príslušných vnútroštátnych súdov použi? spomedzi rôznych vnútroštátnych postupov tie, ktoré sú vhodné na zabezpe?enie individuálnych práv priznaných právom Únie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 27. októbra 1993, van Gemert-Derks, C-337/91, Zb. s. I-5435, bod 33; z 22. októbra 1998, IN. CO. GE. 90 a i., C-10/97 až C-22/97, Zb. s. I-6307, bod 21, a z 19. novembra 2009, Filipiak, C-314/08, Zb. s. I-11049, bod 83).

34 Vzh?adom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpoveda? tak, že právo Únie sa má vyklada? v tom zmysle, že vyžaduje, aby zdanite?ná osoba, ktorá zaplatila preplatok DPH vybraný dotknutým ?lenským štátom v rozpore s právnou úpravou Únie v oblasti DPH, mala nárok na vrátenie dane vybratej v rozpore s právom Únie, ako aj na zaplatenie úrokov z tejto sumy. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby pri rešpektovaní zásad efektivity a ekvivalencie ur?il, ?i sa má hlavná suma úro?i? na základe režimu „jednoduchých úrokov“ alebo režimu „zložených úrokov“, alebo na základe iného režimu úrokov.

O trovách

35 Vzh?adom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vz?ahu k ú?astníkom konania vo veci samej inciden?ný charakter a bolo za?até v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených ú?astníkov konania, nemôžu by? nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ve?ká komora) rozhodol takto:

Právo Únie sa má vyklada? v tom zmysle, že vyžaduje, aby zdanite?ná osoba, ktorá zaplatila preplatok dane z pridanej hodnoty vybraný dotknutým ?lenským štátom v rozpore s právnou úpravou Únie v oblasti dane z pridanej hodnoty, mala nárok na vrátenie dane vybratej v rozpore s právom Únie, ako aj na zaplatenie úrokov z tejto sumy. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby pri rešpektovaní zásad efektivity a ekvivalencie ur?il, ?i sa má hlavná suma úro?i? na základe režimu „jednoduchých úrokov“ alebo režimu „zložených úrokov“, alebo na základe iného režimu úrokov.

Podpisy

* Jazyk konania: angli?tina.